

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 355-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 43

**Presidència
de l'Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 11 de novembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 656/98, presentada pel diputat Hble. Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a ampliació de l'horari d'emissió territorial de TVE. (**Ajornada**) 798
 - 2) RGE núm. 1353/98, presentada per la diputada Hble. Sra. Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a assessorament dels tècnics de la Conselleria de Presidència. (**Ajornada**) 798
 - 3) RGE núm. 4466/98, presentada pel diputat Hble. Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a adequació de l'Ordre de 10 de juliol del 1998, de la consellera de Presidència a la Llei 23/19987, de 7 de juliol. (**Ajornada**) 798
-

4) RGE núm. 4468/98, presentada pel diputat Hble. Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a constitució del Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó. (Ajornada) 798

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1534/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a debat autonòmic al Senat. 798

EL SR. PRESIDENT:

Començam aquesta sessió d'Assumptes Institucionals i Generals. En primer lloc, demanarem si hi ha substitucions.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Bosco Gomila substitueix Pere Sampol.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Avel·lí Casanovas substitueix Manuel Jaén.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem. El primer punt de l'ordre del dia correspon a preguntes, en relació a aquest punt, s'han rebut dos escrits de la consellera de Presidència, mitjançant els quals manifesta la no assistència a la sessió de la comissió d'avui per compromisos anteriorment contrets.

I.1) Pregunta RGE núm. 656/98, presentada pel diputat Hble. Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a ampliació de l'horari d'emissió territorial de TVE.

I.2) Pregunta RGE núm. 1353/98, presentada per la diputada Hble. Sra. Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a assessorament dels tècnics de la Conselleria de Presidència.

I.3) Pregunta RGE núm. 4466/98, presentada pel diputat Hble. Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a adequació de l'Ordre de 10 de juliol del 1998, de la consellera de Presidència a la Llei 23/19987, de 7 de juliol.

I.4) Pregunta RGE núm. 4468/98, presentada pel diputat Hble. Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a constitució del Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

Per la qual cosa, aquestes quatre preguntes, que són la 656/98, la 1353/98, 4466/98 i 4468/98, que van tres a la consellera de Presidència, i una al conseller de Cultura, Educació i Esports, quedarien ajornades per a una propera sessió.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1534/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a debat autonòmic al Senat.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a proposicions no de llei, i veurem la proposició 1534 del Grup Parlamentari Socialista sobre debat autonòmic al Senat. Per fer-ne la defensa, té la paraula el diputat Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el debat de política autonòmica que se celebra al Senat o que està reglamentàriament previst que se celebri anualment al Senat, és l'únic fòrum institucional multilateral entre les comunitats autònomes i l'Estat. No hi ha dins el calendari polític cap altra previsió reglada de contacte públic de debat entre els presidents de les comunitats autònomes i el Govern de l'Estat i els grups parlamentaris del Senat. Per tant, és una gran oportunitat per tal que les comunitats autònomes, a través dels seus presidents, puguin expressar els seus problemes, les seves preocupacions, i poder conformar aquesta voluntat conjunta de les comunitats autònomes i del Govern que de moment no té una seu institucional més que aquesta Comissió General d'Autonomies del Senat, mentre la reforma del Senat, per convertir-lo en una autèntica cambra de representació territorial, no estigui ultimada i aprovada.

Existeix, com dic, una obligació reglamentària, al Reglament del Senat, de fer anualment aquest debat, òbviament perquè es pugui fer fa falta que els òrgans de direcció del Senat, i el Govern, ho vulguin fer i fixin el calendari i les dates per dur endavant aquest debat, dins el conjunt de treballs de la Cambra, i això no s'ha produït dins l'any 98, el darrer debat es va produir el mes de març del 1997, per tant creim que és el moment de fer un recordatori i una reclamació per tal que aquest debat, que ja no s'ha fet l'any 98, i que ja l'any és a punt d'acabar, se celebri.

Perquè a més d'aquesta obligació reglamentària, hi ha unes raons d'oportunitat i de necessitat política. Per una part, des del mes de març del 97 han succeït moltes coses que afecten les comunitats autònomes i que no han pogut ser debatudes més que bilateralment, però no dins un àmbit multilateral com és el balanç i els resultats del model de finançament acordat l'any 97, i com ha incidit en aquest sistema el declivi de les recaptacions per impost de la renda, igualment el balanç i la distribució del finançament de la sanitat pública que compromet durant bastants d'anys les inversions i el finançament de l'Estat i que afecta, per tant, directament les comunitats que tenen la transferència de l'Insalud, però indirectament també les altres, perquè condiciona la valoració de la transferència a fer; el desplegament autonòmic i les transferències pendents als diferents estatuts, etc.

Però, a més d'aquestes qüestions que podríem dir ordinàries, de funcionament de l'estat de les autonomies o de nous sistemes de finançament que s'han implantat en aquests darrers anys, en aquest moment vivim un cert estat de conflicte i de tensió sobre el model territorial d'Espanya. El pacte del Govern de l'Estat amb alguns partits nacionalistes han sotmès la política autonòmica a una relació estrictament bilateral que ha provocat greuges a la resta de comunitats autònomes. Però, curiosament, els principals beneficiaris d'aquesta política, que són, en concret, els partits nacionalistes que governen comunitats autònomes, després han extremat les seves reivindicacions i estan plantejant seriosos i greus qüestionaments del model autonòmic constitucional. Continuament sentim parlar, no tan sols als fòrums polítics, sinó a informatius, a tertúlies, mitjans de comunicació, debats, etc., sobre alternatives constitucionals al model actual d'autonomies, sobre nous models de finançament, sobre noves possibilitats de repartiments competencials, tot això, efectivament, afecta el futur del conjunt de l'estat de les autonomies, i també la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant, creim que si tot això és dins la societat, dins la vida política, també hauria de ser dins un debat necessari dins el Senat, a la Comissió General d'Autonomies. I que, per tant, seria el lloc adequat, oportú i, a més, urgent, per fer un debat sobre aquesta situació del model autonòmic, sobre el projecte territorial d'Espanya, on els presidents de les comunitats autònomes i el president de les Illes Balears en particular, pugui expressar el seu punt de vista sobre tota aquesta problemàtica.

Per tant, usant una mica el que és la nostra proposta, amb els seus propis termes ben vàlids, a pesar dels mesos que han passat, des que va ser presentada, realment del que tractam és que el Parlament de les Illes Balears demani al Govern de les Illes Balears perquè ho faci a saber al Senat, que s'apliquin els articles del Reglament, l'article 53.bis.3, 56.bis.7, 56.bis.8, del Reglament del Senat perquè es convoqui urgentment la Comissió General de Comunitats Autònomes, per conèixer la posició del Govern d'Espanya davant la situació autonòmica i el debat polític que ha suscitat en relació al model d'organització territorial de la Constitució del 1978, com a conseqüència del que s'han denominat declaracions d'Estella i declaracions de Barcelona i que, a la vegada, el president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears pugui debatre públicament quina és la posició del Govern de les Illes Balears, del Govern balear, en relació a aquestes qüestions.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir? Sr. Portella, del Grup d'Esquerra Unida, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. No hi ha dubte que el Senat, des de la posició d'Esquerra Unida, és el gran fracàs de l'edifici institucional que van construir a partir del recobriment de la democràcia: és una institució que no ha aconseguit tenir personalitat pròpia perquè ni és ni deixa de ser una cosa determinada. Des del principi, des de la constitució de l'actual Senat, es parla, s'estudia, es procura, es proposa la seva reforma. Aquest permanent estat de reforma sense arribar a un final assenyala la seva falta de personalitat pròpia dins l'entramat institucional.

Nosaltres creim que el Senat hauria de ser directament una cambra territorial, un lloc de discussió territorial, que hauria de tenir aquesta configuració i aquesta naturalesa. En tot d'açò fins ara s'ha mantingut com a cambra de segona lectura amb poca incidència i, a part, amb un debat autonòmic que va i ve, que uns anys es fa, altres no es fa, com si la qüestió territorial o la qüestió autonòmica sigui simplement una funció puntual del Senat al llarg del seu calendari i, fins i tot, un calendari que com bé ha recordat el Sr. Triay s'incompleix, s'incompleix perquè, lògicament, plantejar l'any 98 un debat de les autonomies en el Senat és un poc delicat, supòs, i per aquest motiu s'ha ajornat. Nosaltres estam, lògicament, per la reforma del Senat i per la reforma del sistema de representació en el Senat, de convertir-lo en una cambra de les autonomies o de les nacionalitats, com li vulguem dir.

El Sr. Triay, en defensa d'aquesta proposta a la qual donarem suport, ha parlat d'una sèrie de qüestions molt importants que s'han produït durant l'any 98 i que ja per si mateixes justificarien la convocatòria d'aquest debat, com són el resultat del nou model de finançament autonòmic, de la gestió directa del 30% de l'IRPF, entre altres coses com ha funcionat, quins efectes ha produït, a pesar que fins al 98 algunes comunitats autònomes no l'han pogut posar en funcionament.

Lògicament, la reobertura del debat que es produeix des de fa mesos a l'Estat espanyol sobre el model d'estat és un debat força important: declaracions com les de Lizarra, de Barcelona, després de Bilbao o de Santiago i les de Mérida són prou importants i assenyalen el posicionament polític de diversos grups davant la qüestió del model d'estat que defensam. Igualment, un element que el Sr. Triay no ha incorporat i que també s'hauria d'incorporar és el model d'estat dins la construcció europea, que avança de forma continuada i que no resol el que ha de ser un estat que, per una banda, traspasa competències a la Unió Europea i, per altra, les comunitats autònomes, que l'estat deixa de ser estat i, per amunt i per avall, cap a comunitats autònomes i cap a la Unió Europea, perd..., bé, traspasa, atribueix aquestes competències, i el paper de les comunitats autònomes, de les nacions espanyoles en la construcció europea s'ha de tenir en compte.

El Sr. Triay també ha exposat la qüestió de la posada en dubte del text constitucional com a un element d'extrema gravetat a l'hora de demanar aquesta convocatòria. Bé, Esquerra Unida ja sap el Grup Socialista que també està per la reforma de la Constitució, per la reforma del títol vuitè, per exemple, de la Constitució. En aquest sentit no coincidiríem amb l'avaluació del tema que fa el Grup Socialista, però sí coincidiríem en la necessitat de debatre aquest tema en un cambra com és el Senat.

Per aquests motius donarem suport a aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Pel Grup PSM-Nacionalistes, Sr. Gomila i Barber té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el PSM també comparteix la proposta que fa el Grup Socialista de sol·licitar la convocatòria d'una sessió de la Comissió General de les Autonomies en el Senat per celebrar un debat que, si bé no entenem molt quines conseqüències se'n treuen, d'aquest debat, o se n'han tret fins ara, d'aquest debat, sí que veim que és l'únic fòrum on es troben totes les comunitats autònomes juntament amb els representants del Senat i del Govern. Per tant, compartirem i votarem a favor de la proposta.

Però també volem dir que creim que en aquests moments el Senat, com ja han apuntat altres portaveus, és un reflex de la pròpia situació indefinida i canviant del model d'estat que tenim a l'Estat espanyol, un model que està definit per la Constitució però que nosaltres creim que és ambigu, que no defineix clarament fins a on poden arribar les comunitats autònomes o que, si ho defineix, es tarda moltíssim a arribar a la plena autonomia que permet la pròpia constitució. Estam molt d'acord, també, amb l'afirmació que es fa a l'exposició de motius quan es diu que les comunitats autònomes espanyoles necessiten fer-se sentir amb més força en el debat polític espanyol, on hi ha massa centralitat: Madrid i la concentració mediàtica de la capital absorbeixen i concentren el debat polític espanyol marginant una perifèria rica i diversa, la major part de les vegades mal entesa i poc influent en el curs de la política de l'Estat. No farem un estat autonòmic equilibrat si no podem millorar i enfortir la influència de les realitats territorials a les quals hem de concebre i contemplar com a l'Estat mateix.

En conseqüència nosaltres creim que d'una visió, si no similar, sí que s'ajustaria a allò que aquí s'exposa, ha sortit el que són els pactes de Barcelona, per tant, per redefinir i per concebre l'Estat des d'una visió també perifèrica, també des de les comunitats autònomes que no tenen aquest ressò que dóna el debat polític a nivell d'estat i que, per tant, quan es parla de modificació de la Constitució nosaltres creim que qualsevol llei té mecanismes per ser modificada -i la pròpia constitució no n'és una excepció- i que, per tant, si s'ha d'adaptar molt millor al que és la realitat plurinacional i pluricultural de l'Estat espanyol es necessiten modificacions a la constitució, se n'han fet per altres qüestions i no creim que per a aquest tema pugui ser una excepció.

De totes maneres també és cert que durant aquest any hi ha hagut modificacions importants, tant a nivell competencial com a nivell de finançament de les comunitats autònomes que, a nivell global, a nivell de conjunt de totes aquestes no s'ha pogut dir res, a l'exposició de motius de la proposició no de llei ja vénen gairebé tots apuntats i, per tant, creim que sí que és important que hi pugui haver aquest debat. Per tot açò donarem suport a la proposta que fa el Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup Popular, Sr. Casasnovas té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista ens presenta una iniciativa que té per objecte la celebració del debat sobre l'estat de les autonomies. En aquesta iniciativa s'insta el Govern d'aquesta comunitat a sol·licitar aquesta convocatòria, però dins aquesta instància que es vol fer ja es proposen unes dates que ja han passat i que ja han transcorregut. A més a més hem de tenir en compte que el plenari del propi Senat, en una sessió celebrada el passat 6 d'octubre, va refusar una moció pràcticament d'idèntic contingut.

Dit tot açò, motius pels quals evidentment el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a aquesta proposició no de llei, dit tot açò, dèiem, val la pena fer algunes consideracions per entendre la postura del nostre grup. És ver, com es diu a l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei, que existeixen temes de gran envergadura política, però no és cert que la majoria d'aquests grans temes no hagin estat tractats. Així, tenim temes que es numeren aquí en aquesta proposició no de llei, com el finançament sanitari o el model de finançament autonòmic, que corresponen al Consell de Política fiscal i financera i així han estat tractats. També les referències al pluralisme cultural i lingüístic que vénen contingudes dins la Constitució espanyola i que tenen un reflex dins la reforma del Reglament del Senat de l'any 94, de forma que va tardar set anys però que, a la fi, avui ja és una realitat, i que introdueix novetats tan importants com és la Comissió General de les comunitats autònomes i l'ús de les llengües cooficials, aspecte que és absolutament necessari.

També podríem dir el mateix de la participació de les comunitats autònomes en els assumptes europeus i altre tant podríem dir al que fa referència a la reforma del Senat sobre la seva territorialització, que cada vegada es va accentuant més i així creim que és convenient. Referències en va fer abastament el propi president del Govern en el darrer debat de l'estat de l'autonomies en el març de l'any 97.

En aquests moments no hem de perdre de vista que existeix una ponència *ad hoc* que estudia aquest tema; em referesc a la ponència per a la reforma constitucional, on participen tant presidents de comunitats autònomes com persones expertes que van compareixent i treballant sobre aquests aspectes. Així, per exemple, mereix que siguin citades personalitats com el Sr. Peces Barba, que defensa, per exemple, un Senat integrat pels membres dels parlaments autonòmics, un sistema bastant similar a l'actual; de la mateixa manera ho fa el Sr. Miquel Roca, per tots vostès conegut. No obstant això, després hi ha altres personalitats, com seria el Sr. Pérez Llorca, que es decanta més perquè els expresidents autonòmics tinguin una presència continuada en el Senat, o el Sr. Herrero de Miñón que ja divergeix d'aquestes opinions i seria més partidari del que ell anomena "*una cámara de notables*". No obstant això val la pena recalcar tot açò per veure l'enriquiment que es fa en aquest debat i les diverses postures que poc a poc es van apropant però evidentment no és una matèria gens senzilla. Per tant, en aquest cas sí que és ver que no correspon a aquest parlament, avui, fixar els aspectes de la reforma tant en funcions, composició com sistema d'elecció.

Entrant concretament al que ha estat la realitat, vist fins ara una mica el que s'estudia de cara al futur, perquè ja és una qüestió que sempre està avançant i sempre hi ha diferents corrents, uns i altres que van sorgint, uns fiant-se i altres descartant-se, diré que també és important veure què ha estat el Senat fins al dia d'avui. El Partit Socialista va accedir al Govern de la nació l'any 1982, com tots vostès saben, i durant 14 anys, pràcticament 14 anys, hi ha hagut uns quatre debats, hi ha hagut quatre debats, concretament, sobre l'estat de les autonomies; la mitjana dels debats ha estat cada tres anys i mig, podríem dir. Per tant, ens ha sortit a un debat per legislatura. El Sr. González, president en aquells moments del Govern de la nació, va dir que s'havia d'institucionalitzar aquest debat i que el seu període de celebració havia de ser anual, una voluntat - l'expressada per l'anterior president - que no va ser així perquè les anualitats es van anar convertint en legislatures. Vull dir açò perquè abans hem parlat, diversos portaveus, de calendaris, i els calendaris jo crec que tothom els hauria d'aplicar igual, perquè aplicant la concepció que ha funcionat fins al dia d'avui en el Senat, el Partit Popular, dins aquesta sisena legislatura ja hauria complert el seu debat de març del 97 dins aquesta legislatura i si seguís els criteris aplicats per l'anterior govern socialista, fins a la propera legislatura no hi hauria necessitat de cap debat.

Però jo crec que no és aquesta la idea del Partit Popular i, afortunadament, no és aquesta la idea de bastants dels representants del Partit Socialista, que estan començant a apuntar una voluntat de canvi i de cooperació amb aquest canvi pel que fa referència al Senat.

La realitat és que la celebració del debat de l'estat de les autonomies obeeix una sèrie de criteris on s'han de posar d'acord tant el Govern de la nació, com les pròpies comunitats autònomes, com el mateix Senat. A les comunitats autònomes trobam opinions diverses sobre l'oportunitat o no en aquests moments de fer un debat d'aquestes característiques, cada grup d'elles té unes opinions, però el que sí és ver és que el Senat es va manifestar no fa gaire per amplíssima majoria en contra de la celebració, en aquests moments, d'aquest debat. Només volia la celebració d'aquest debat en els moments actuals el Grup Socialista amb el suport d'una petita part del Grup Mixt; no el volien els senadors bascos, el grup català i el Grup Parlamentari Popular.

Per tant, vist que està decidit pel mateix Senat que aquell moment no és quan s'ha de fer, vista la postura que es va adoptar fa pràcticament un mes, també, en el plenari del Senat a què abans feia referència en el principi de la meua intervenció, crec que no és procedent donar suport a aquesta iniciativa i, per tant, votariem en contra. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanovas. En torn de rèplica, Sr. Triay té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc voldria dir que la proposta que avui sotmetem a debat i a votació és de plena vigència, ja que el que diu és que s'insta el Govern, el Govern de les Illes Balears, a sol·licitar la convocatòria de la Comissió General de comunitats autònomes del Senat per celebrar el debat de l'estat de les autonomies. Per tant, no hi ha cap calendari dins la proposició que se sotmet a votació que hagi quedat superat, a pesar que la proposició sigui del mes de març, a part que des del mes de març fins ara, lògicament, el debat de l'estat de les autonomies tampoc no s'ha celebrat.

Per altra part voldria dir que no trob arguments, o no he escoltat arguments en el Partit Popular que justifiquin el seu veto a la celebració d'aquest debat. Són arguments que el PP, el PNB i CIU s'estimen més no fer-lo, però això no és un argument, això realment és una votació. Nosaltres el que volem és que el Parlament es dirigeixi al Govern balear i que sigui el president del Govern de les Illes Balears qui demani aquesta reunió, perquè té dret a demanar-la perquè per qualche cosa és la Cambra, és la Comissió de les comunitats autònomes i, per tant, hi ha possibilitats de reclamar aquesta convocatòria.

Jo crec que les qüestions a tractar són ben importants, jo només en voldria dir una de plena actualitat: jo crec que seria molt oportú, si se celebra aquest debat, que el president de les Illes Balears, davant totes les comunitats autònomes i davant el Govern de l'Estat i els grups parlamentaris del Senat, reclamés la ferma aplicació de la Llei del Règim Especial de les Illes Balears, que resulta que, aprovada la Llei, no té després una aplicació pressupostària per a l'any 1999.

Se'm diu que la Comissió General de comunitats autònomes és l'expressió ja del fet que el pluralisme cultural i lingüístic està assegurat, en el Senat i a les institucions de l'Estat. Bé, sí, però perquè estigui assegurat s'hauran de reunir, i no hi ha dubte que aquesta comissió de comunitats autònomes una de les previsions més importants que té, d'acord amb el Reglament del Senat, és celebrar aquest debat anual.

Per altra part hi ha altres qüestions que jo no he citat a la primera intervenció que haurien de ser tractades: el futur dels fons europeus i la seva aplicació a les comunitats autònomes, tema de màxim interès per a les Illes Balears precisament per la seva situació en relació a aquests fons i els projectes de poder-hi participar d'una manera més important; el Pla hidrològic nacional, del qual, en certa manera, dependrà que s'aprovi el Pla hidrològic de les Illes Balears, que sempre es dona per aprovat i s'oblida que requereix una aprovació per part dels organismes hidrològics de l'Estat. Precisament en relació a la Unió Europea, que també se n'ha parlat, s'ha de perfilar cada vegada més quin és el paper de les comunitats autònomes per formar la voluntat nacional en el sentit de la voluntat estatal, la voluntat espanyola, dins els òrgans de la Comunitat Europea, de la Unió Europea.

Per tant, jo crec que hi ha moltes qüestions que mereixen aquest plantejament. La mateixa reforma del Senat, de la qual ens han donat algunes explicacions però que, de fet, el que succeeix és que està empantanada, la reforma del Senat està empantanada d'una manera sistemàtica ni no avança i, per tant, no va camí d'una voluntat d'acord polític per tal de dur-la a la reforma de la Constitució. Per tant, mentre aquesta reforma del Senat estigui en aquesta situació crec que els òrgans de què es disposen per donar aquest contingut territorial al Senat és aquesta comissió general de les comunitats autònomes i que, per tant, aquest debat anual jo crec que és una obligació política o reglamentària que s'hauria de complir.

Els debats a l'anterior legislatura es van fer a partir del moment en què es va assumir el compromís perquè es fessin, no amb anterioritat; per tant, no val dividir en nombre de debats amb els anys que els socialistes hagin estat en el Govern perquè, clar, en els anys en què aquest acord i aquest compromís i aquesta aplicació reglamentària no existien, lògicament no formen part d'aquesta distribució: es van fer tres debats en els tres o quatre darrers anys, i aquest jo crec que és el ritme en què s'haurien de continuar fent perquè, com dic, tothom parla d'autonomies, tothom parla de l'organització de l'Estat, tothom creu que el sistema de finançament hauria de ser un altre, tothom creu que les relacions entre les comunitats autònomes i l'Estat hauria de ser diferent, però aquí on aquestes coses es poden discutir d'una manera ordenada per part dels qui representen cada comunitat autònoma, que són els seus presidents, democràticament elegits i investits pels seus parlaments, i el Govern de l'Estat, això s'eludeix amb una por que no acab de comprendre; la comprenc en els partits nacionalistes que governen comunitats autònomes, perquè aquests no volen ser iguals als altres, no volen participar en debats multilaterals, no volen, en una paraula, que se'ls pugui comparar amb altres comunitats autònomes pel fet que consideren que tenen un estatus superior; ho puc comprendre i, en certa manera, jo crec que l'actitud del Partit Popular no és més que una actitud (...) i de servitud a aquestes voluntats d'aquests dos partits nacionalistes que governen comunitats autònomes en el País Basc i a Catalunya, però jo crec que les altres comunitats autònomes i, específicament, la de les Illes Balears, ha d'estar especialment interessada en què aquests tipus de debats es produeixin i que es puguin posar les coses en el seu lloc i es puguin fer valer els nostres plantejaments i la visió que es tenguí des de les Illes Balears o des dels qui la governin de com ha de ser l'organització territorial, com ha d'evolucionar.

Es deia, per part d'altres portaveus, que sí que donen suport a aquesta proposició i que jo els vull agrair el seu suport i les consideracions que han fet, moltes d'elles en línia del que és la pròpia proposició no de llei, es deia: "Bé, i tanmateix per què serveixen aquests debats?". Bé, aquests debats, en primer lloc, són el fòrum únic, multilateral, de les comunitats autònomes amb el Govern i amb el Senat. Per altra part és l'embrió que hem de cuidar d'aquesta futura cambra de representació territorial que avui no és el Senat i, per altra part, els resultats depenen ja de les possibilitats polítiques, lògicament: els resultats, el que allà s'acorda, idè ja és el resultat dels acords polítics o de les majories polítiques que es poden conformar, però, bé, crec que és un debat que les vegades que s'ha celebrat ha tengut un gran ressò, ha tengut una gran presència a l'opinió pública, s'ha seguit amb interès, les intervencions del president de cada comunitat autònoma s'han analitzat amb lupa i amb detall, i amb atenció per treure'n els màxims continguts, i jo crec que han estat francament positius i, a més, crec que a les Illes Balears, aquí on sempre mantenim plantejaments reivindicatius respecte de moltes qüestions és el lloc on els plantejaments reivindicatius es poden confrontar i tractar d'harmonitzar amb els dels altres representants de comunitats autònomes per tal de formar aquesta opinió conjunta.

Per tant, apart d'aquesta submissió del Partit Popular a les estratègies nacionalistes de Convergència i del PNB, no comprenc en absolut com el Partit Popular se sotmet a aquest vet que el Senat celebri un debat anual que cap perjudici por crear i només resultats positius por donar en el cas d'asseure's, i que, com sempre, resulta que tenim unes institucions que, en la pràctica, van per darrera de la realitat, l'Espanya oficial va per darrera de l'Espanya real, i mentre la ciutadania discuteix coses que van molt més enllà del que la Constitució permet, i a més, ho discuteix legítimament, perquè té tot el dret a discutir-ho i a plantejar-ho políticament, hi ha una absoluta timidesa, un autocontrol, una por, que això mateix es pugui discutir per part de representants d'una manera ordenada, prevista en el Reglament del Senat, aprovat per tothom.

Per tant, lament moltíssim aquesta posició tan a la contra del Partit Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol contrareplicar, Sr. Casasnovas? Té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per aclarir algunes de les afirmacions que ha fet el portaveu del Grup Socialista.

Evidentment que la vigència d'aquesta proposició no de llei és una vigència, en diríem, estantissa. Ho he explicat clarament, el mes d'octubre el propi Senat ja va refusar el mateix, pràcticament, que avui discutim aquí. Per tant, no té massa sentit que quan els representants polítics de tot l'Estat en el Senat han pres una decisió, que ara es despengi Balears amb les mateixes, més o menys, forces polítiques, totes elles representades allà, en el Senat, la majoria, i vulgui imposar un altre criteri. Hi ha una decisió presa sobre aquest tema fa un mes. Per tant, no sé quin sentit tendria ara i amb quin criteri hauríem d'avaluar la petició del Govern d'aquesta comunitat que sol·licités aquest debat, quan representants polítics del Senat varen decidir fa un mes que aquest no era el moment oportú, per una sèrie de qüestions.

Per tant, crec que faríem al Govern d'aquesta comunitat un magre paper, i supòs que tard o prest ens dirien que féssim el favor de llegir les actes del propi Senat, per estar al corrent de les decisions que allà es prenen.

Referent a la qüestió nacionalista, és a dir, al suport dels partits nacionalistes i als pactes de governabilitat de l'Estat, no podem compartir de cap manera les afirmacions del Sr. Triay, és a dir, aquesta visió que els nacionalistes són uns partits que només funcionen amb un egoisme propi cap a la seva comunitat autònoma i que fan que els partits majoritaris, altrament..., anteriorment, perdó, el Partit Socialista i avui el Partit Popular, hi estiguin entregats, no compartim aquesta visió.

Jo crec que han donat mostres sobrades, tant el PNB com Convergència i Unió, que moltes vegades mantenen una actitud constructiva amb vista a l'Estat i una actitud responsable.

No podem compartir de cap manera aquesta visió, que creim que ja ha d'estar superada, és a dir, hi ha uns representants elegits per representar, valgui la redundància, en el Congrés de Diputats i en el Senat, aquests representants vetllen pels interessos de l'Estat, amb una accentuació sobre uns determinats temes, i és normal que hi siguin, però jo crec que sempre ho fan amb un sentit de responsabilitat i mai amb un sentit així com ens volia fer veure el Sr. Triay.

A més, en qüestió nacionalista, com dic, no compartim el criteri, però és que si el compartíssim, tampoc hi podríem fer endavant, discutiríem contínuament, perquè podríem mirar endarrera i veure qui és que primerament va començar a festejar amb els nacionalistes i a haver de pactar amb els nacionalistes, perquè no tenia una majoria suficient per donar estabilitat al seu govern.

Per tant, com dic, no en compartim el criteri i no podem entrar dins aquesta qüestió.

Quant a la referència que feia d'un vet a aquest debat, jo crec que vet, cap ni un, senzillament que es creu que aquest no és el moment més adequat, ho creu la majoria del Senat, la majoria de les forces polítiques allà representades, i es farà en el moment que es cregui oportú, però no es veta el debat, s'ajorna unes setmanes, uns mesos, el temps que sigui, i es farà aquest debat.

Com ja li dic, les mesures anteriors són indiscutibles. Vostè em diu que no hi havia un reglament i que açò excusaria que fins ara no s'hagi fet amb aquesta periodicitat anual que reclama, però, escolti, és que la voluntat del president d'un govern, de tot un govern, no es manifesta necessàriament a través d'un reglament, un govern que té una visió profundament autonomista i de respecte cap a totes les autonomies i el seu debat, no necessita d'un reglament per convocar el debat, el pot convocar sense que un reglament l'obligui, és qüestió de voluntat, de concepció, no és qüestió d'instruments legals i d'obligar aquests instruments legals a expressar unes determinades voluntats.

Com ja dic, per tots aquests motius, creim i ens reafirmam que el Senat ha pres una decisió, la creim correcta en aquest moment, i per açò no donarem suport a la proposta del Grup Socialista. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas. Acabat el debat, passarem a la votació.

Vots a favor de la proposició no de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

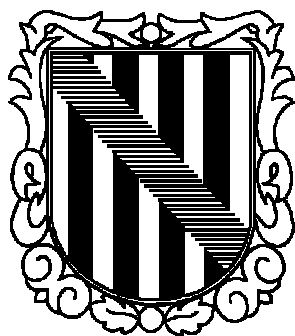
EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 8; vots en contra, 9; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Esgotat l'ordre del dia, conclou la sessió. Gràcies.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma